

قوه قضائیه و نیروی انتظامی

بر اساس پژوهش ملی فساد که در سال ۲۰۱۴ توسط دیده بان صداقت افغانستان انجام شد، قوه قضائیه و پلیس فاسدترین نهادها در کشور افغانستان هستند (دیده بان صداقت افغانستان ۲۰۱۴).

از اواخر سال ۲۰۱۴ دولت جدید برای شفافیت و اثربخشی بیشتر در بخش قضایی تلاش‌های متعددی را انجام داده است. به عنوان مثال پرونده رسوایی بانک کابل را که شامل اختلاس بیش از ۹۰۰ میلیون دلار از پول سرمایه‌گذاران در سال ۲۰۱۰ بود، بازگشایی کرد (دیده بان صداقت افغانستان الف ۲۰۱۵). در عین حال نهاد نظارت و ارزیابی مشترک مستقل ضد فساد اداری (MEC) نیز گزارش‌های مفصلی را در مورد این پرونده و نیز وضعیت غصب زمین‌ها منتشر کرد. (MEC ۲۰۱۴) علاوه بر این دولت در اولین ماه روی کار آمدن خود ۲۰۰ قاضی و ۶۰۰ ضابط قضایی را به علت فساد یا دریافت رشوه از کار برکنار کرد (BTI ۲۰۱۶).

با وجود این هنوز هم فساد گسترده در قوه قضائیه وجود دارد و قضات و وکلای اغلب از سوی رهبران محلی یا گروه‌های مسلح تهدید می‌شوند. در فضای حاکم بر معافیت از مجازات مقامات دولتی و نیز جنگ سالارها در بعضی از مناطق به تخلفات گسترده پلیس، ارتش، شبه نظامیان و نیروهای اطلاعاتی، از جمله دستگیری‌ها و بازداشت‌های خودسرانه، شکنجه، اخاذی و قتل‌های غیرقانونی مجوز می‌دهند (خانه آزادی ۲۰۱۵). علاوه بر این هر چند در میزان تعداد کسانی که بین سال‌های ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۲ به قضات رشوه دادند کاهش قابل توجهی دیده می‌شود، اما باز هم دادستان‌ها و قضات به دلایل مختلف، از جمله در مورد جرایم مرتبط با مواد مخدر و مسائل مرتبط با تجارت یا بدهی‌ها از تقریباً یک چهارم رشوه‌دهندگان رشوه دریافت کرده‌اند (UNODC ۲۰۱۳).

در مورد قوه قضائیه درصد کسانی که به مأموران پلیس رشوه پرداخت می‌کردند، بین سال‌های ۲۰۰۹ و ۲۰۱۲ به نصف کاهش پیدا کرد. با وجود این مأموران پلیس همچنان از ۲۲ درصد رشوه‌دهندگان رشوه دریافت می‌کردند (UNODC ۲۰۱۳). در حالی که اخذ رشوه در نیروی پلیس اغلب حول رویه‌های بوروکراتیک (دیوان سالارانه) مانند صدور مجوزها یا پرداخت جریمه‌ها صورت می‌گیرند، گرایش‌های فساد برانگیزتری هم وجود دارند. تقریباً یک چهارم رشوه‌ها به پلیس ملی افغانستان (ANP) برای جلوگیری از زندانی شدن یا سرعت بخشیدن به رهایی یک زندانی داده شده است. ۲۱ درصد دیگر از رشوه‌ها برای جلوگیری از گزارش قاچاق مواد مخدر یا قاچاق سایر اقلام پرداخت شده‌اند. در واقع قاچاقچیان مواد مخدر بیشترین تأثیر را بر کار مأموران پلیس محلی دارند و رهبران گروه‌های جنایتکار پس از رهبران قبایل سومین عامل تأثیرگذار بر کار پلیس هستند (UNODC ۲۰۱۳). در همین حال پلیس مرزی افغانستان (ABP) مکرراً پیشنهادهایی را برای تسهیل قاچاق افراد و اسلحه (۲۴ درصد) دریافت کرده است.

همان‌طور که در بالا بحث شد، پژوهش اخیر درباره نیروی پلیس کابل (دیده بان صداقت افغانستان ب ۲۰۱۵) نشان می‌دهد ماهیت حمایت سیاسی چگونه در طول زمان تغییر کرده است. این نیرو تحت سلطه افسرانی است که به جای شایستگی و کارآمدی بر اساس رابطه با سایر رویه‌های فاسد منصوب شده‌اند. در حالی که جناح‌های شبه نظامی پیش از این بیشترین نفوذ را

مکانیسم اصلی
فساد نظام مند
در بخش دولتی
افغانستان خرید
مناصب دولتی
است. به گفته
یک مقام میانی
پیشین دولت
افغانستان
وزرا و معاونان
وزیر به دنبال
به دست آوردن
سودآورترین
مناصب مانند
مناصب
خاصی در
شهرهای بزرگ،
پاسگاه‌های
امنیتی مرزی و
مناصب ارشد
در ایالت‌ها و
مناطق کشت
خشخاش یا
دارای معادن
هستند